

[Viggo Starcke.]

adgang på lige fod for alle stater, store såvel som små, sejrende såvel som besejrede, til den handel og de råstoffer, som de behøver for deres økonomiske trivsel.“

Se, det er en politik med meget store perspektiver, og det er spørgsmålet både om adgangen til råstoffer og adgangen til den frie handel, som er trådt ind i brændpunktet med Suezkanalens problemer. Vi håber, problemet kan løses på fredelig vis, og vi vil gerne lykønske den højtærede stats- og udenrigsminister til den indsats, han har øvet i den retning, og til den indsats, han måske vil komme til at øve i fremtiden; men jeg vil gerne lige minde om tre små ord, som står på fodstykket af den statue af Lesseps, som står i Port Said lige ved indsejlingen til Suez: „Aperire terram gentibus“ — lad os åbne jorden for menneskene.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg er i den lykkelige situation at kunne takke 5 partiers ordførere for tilslutning til det standpunkt, som jeg på regeringens vegne har givet udtryk for. Jeg vil gerne takke for denne tilslutning, og jeg vil også gerne sige, at jeg er glad for de venlige ord, der er udtalt af de ærede ordførere angående den redegørelse, som er givet i dag, og den deltagelse fra dansk side, der har været tale om i de førte internationale forhandlinger; jeg har blot trang til at bemærke, at det også i denne forbindelse og under behandlingen af hele denne sag har været en glæde at samarbejde med udenrigsministeriets fortrinlige stab af embedsmænd.

Samtlige medlemmer af det høje ting, med undtagelse af de kommunistiske medlemmer, vil, såvidt jeg har forstået på ordførernes bemærkninger, nu stå bag det standpunkt, som det høje ting indtager. Jeg tror, der er al grund til at tillægge dette en væsentlig betydning. Det er af betydning for den, der skal tale landets sag i forhandlingerne, at en så betydelig og afgørende tilslutning er tilstede i det høje ting, og jeg tror, det er af væsentlig betydning for vurderingen i det hele taget i udlandet af Danmarks stilling i denne sag. Jeg må tilføje, at jeg egentlig ikke kan begribe, hvorfor det kommunistiske partis medlemmer her

i salen ikke også skulle kunne stemme for den af de fem partier foreslåede dagsorden — og det siger jeg udtrykkelig, efter at jeg har hørt det ærede medlem hr. Fuglsangs tale.

I denne tale var der mange synspunkter, som jeg ikke synes tiden er inde til at gå ind på; men jeg sad unægtelig og genkaldte i min erindring min egen ungdomstids diskussion om internationalisme, internationalt samarbejde og internationale forpligtelser, da jeg hørte det ærede medlem hr. Fuglsang tale den absolutte og ubetingede nationale rets sag ved denne lejlighed.

Jeg tror, vi har brug for et noget videre syn også på en sag som den foreliggende; her er tale om så mange store interesser for næsten alverdens folk, at der ikke kan anlægges et snævert nationalistisk synspunkt — sådan som det ærede medlem for sit vedkommende gjorde det — og jeg føjer til i denne sammenhæng, at jeg ikke har nogen som helst tro på, at kanalkompagniet længere har nogen rolle. Kanalkompagniets rolle er udspillet, og det er klart sagt fra de 18 lande, at de ikke har noget ønske om, at kanalen skal udnyttes til økonomisk fordel for den ene eller den anden private eller nationale part; den skal udnyttes til gavn for Ægypten og til gavn for de lande, der må bruge kanalen. Af hensyn til hvem? Af hensyn til danske arbejdere, af hensyn til øvrige grupper af den danske befolkning såvel som af hensyn til andre befolkninger jorden over.

Jeg er glad for den diskussion, der har været ført her i dag, og jeg takker for den. Jeg har med stor interesse hørt de synspunkter, der fra samtlige ordføreres side er fremført, og jeg har ikke mindst med interesse hørt de — synes jeg — meget velovervejede og stilfærdige betragtninger, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte, og som det ærede medlem selv betegnede som principielle, betragtninger, der lå på linie med synspunkter, som efter ham det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) fremsatte.

Det er — synes jeg — af interesse, at vi her er inde på et område, hvor synspunkterne kan nærme sig hinanden i en sådan grad af saglighed, som har præget den i dag førte debat. Jeg takker herfor, og jeg takker for den dagsorden, der er foreslået af de fem